

Spreektekst minister Remkes bij opening Dienst Speciale Interventies

14 augustus 2006

Als er bij een bijeenkomst drie ministers en een korpschef op het programma staan, dan moet er wel iets bijzonders aan de hand zijn.

In alle bescheidenheid: dat klopt!

Vandaag, dames en heren, staan we stil bij iets bijzonders.

Bijzonder, vanwege de verregaande samenwerking tussen politie en defensie.

Bijzonder, omdat we een professionele mix paraat hebben van verschillende disciplines.

Bijzonder omdat we zonder ingewikkelde besluitvorming snel in staat zijn een interventieteam in te zetten, wanneer de situatie daar om vraagt.

Dat zijn – en laten we daar blij om zijn – *bijzondere* situaties.

Situaties waarbij het te verwachten geweld groot is, vaak met levensbedreigend karakter.

We mogen trots zijn op de nieuwe Dienst Speciale Interventies. Ik feliciteer de heer Van Zunderd dan ook met de nieuwe loot aan de stam van het KLPD. Er is door velen hard gewerkt om deze dienst tot stand te laten komen. En ik feliciteer dan ook iedereen die hieraan heeft bijgedragen.

Het belang is groot: met deze nieuwe dienst is Nederland weer *beter voorbereid* op terroristische of andere gewelddadige acties.

De oprichting van deze Dienst staat niet op zichzelf. Het is onderdeel van een bredere aanpassing van onze speciale eenheden.

Een aanpassing die voortkwam uit een groeiend besef dat in de loop der jaren door allerlei gebeurtenissen boven kwam drijven. Het besef dat het terrorisme steeds meer om een flexibele en snelle aanpak vraagt.

Het besef dat samenwerking nodig is van de verschillende organisaties. Dat er een einde moet komen aan versnippering en onvoldoende gebruik van elkanders specialisme.

En het besef dat die samenwerking vraagt om een heldere aansturing.

Dit alles was aanleiding voor een besluit van drie ministers eind 2003. Om precies te zijn, deze drie ministers die vandaag aanwezig zijn. Zij gaven de heer Fijnaut de opdracht om eens kritisch te kijken naar de inrichting, aansturing en het optreden van onze speciale eenheden. Dit leidde tot het advies 'de herinrichting van het stelsel van Speciale Eenheden'. Later is er ook nog een commissie van wijze mannen aan het werk gezet om onder andere de haalbaarheid van eventuele veranderingen te bepalen.

Beide adviezen hebben geleid tot het kabinetsbesluit in 2005 waarin we hebben besloten tot een nieuw stelsel van speciale eenheden.

En op 1 juli dit jaar leidde dit tot de herinrichting van de Aanhoudings en Ondersteuningseenheden (de OAE'en), de Unit Interventie Mariniers en de oprichting van de Dienst Speciale Interventies.

Had dit niet wat sneller gekund? Ik hoor de vraag al. Ik kan me het ongeduld van de medewerkers voorstellen. Zij hebben lange tijd in onzekerheid gezweefd over hun positie, terwijl ze wel steeds paraat stonden voor eventuele inzet. Ik ben uiterst dankbaar voor hun geduld. En ik ben blij dat er voor hen nu een einde komt aan deze onzekerheid.

Als ik het heb over de medewerkers van de DSI, dan heb ik het over Defensie- en Politied medewerkers. Binnen de DSI is 'best of both worlds' bijeengebracht. Natuurlijk kost zoiets tijd. Het is niet gebruikelijk dat Defensie en Politie op deze manier samenwerken. Sterker nog: het is uniek in de wereld.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat dit tot vragen en discussiepunten leidt, ook in de media. Bijvoorbeeld de discussie over de leidinggevende posities waarbij het gaat over de afkomst van de persoon: politie of defensie?

Twee opmerkingen daarover.

Eén. Als algemeen uitgangspunt geldt dat de DSI opereert onder de Ambtsinstructie voor de politie. De DSI is een politie-eenheid, maar wordt gevuld met zowel personeel van defensie als politie.

Beiden kunnen over en ervaring uitwisselen, ook op het gebied van leidinggeven.

Twee. De functie-eisen zijn voor politie en militaire ambtenaren gelijk. U kunt er van op aan dat we in eerste instantie kijken naar de vaardigheden en ervaring van de kandidaten. Ze moeten in staat zijn leiding te geven aan een grootschalig en gecompliceerd optreden, vaak in een civiele omgeving, en in een constructie waarbij verschillende disciplines samenwerken. Dat vraagt om specifieke eisen.

Kwaliteit staat dan ook voorop, en niet de kleur van het uniform.

We hebben het, dames en heren, niet over een papieren werkelijkheid. De samenwerking moet zich in praktijk bewijzen. Een weerbarstige praktijk. Het gaat bijvoorbeeld over het uitschakelen van iemand met plannen voor een zelfmoordaanslag, preventieve aanhoudingen van terroristen in een gewone woonwijk, of het optreden bij gijzelingen.

Geen alledaagse praktijk. Een praktijk die om een bijzonder antwoord vraagt. Van bijzondere mensen. Van *u* dus.

Dat dit gaat lukken, daar ben ik van overtuigd. Kijk alleen al naar de grootscheepse oefening van 22 juni. Nu de rookwolken boven het oefengebied Rotterdam en Vlaardingen zijn weggetrokken, resteert een tevreden en enthousiast gevoel. De samenwerking in het veld verliep ronduit goed.

U begrijpt dat ik daar met een scherp oog naar kijk vanuit mijn verantwoordelijkheid voor het beheer van de politie. Liep alles op rolletjes? Nee natuurlijk, maar daar is het een oefening voor. We zullen blijven oefenen, blijven evalueren en leren om de professionaliteit op peil te houden.

Om in de sfeer te blijven: we moeten elkaar scherp houden, en niet gaan opereren als losse flodders.

Als ik het heb over professionaliteit, dan heb ik het niet alleen over de uitvoering in het veld, maar ook over de besluitvorming. Ook daarmee zullen we blijven oefenen. Bonfire liet zien dat dit nodig was.

En bij de laatste oefening op 22 juni scoorde de besluitvorming op punten van snelheid en duidelijkheid een stuk beter.

Die besluitvorming over de inzet van de DSI is dan ook veranderd. Vereenvoudigd. Over de inzet gaan niet langer *drie* ministers, maar *één*, en wel de minister van Justitie.

Van drie naar één: dat scheelt, lijkt me. Dat scheelt tijd. Tijd die, als het erom gaat, hard nodig is. Tijd die mensenlevens kan sparen.

Ik heb er - tot slot - alle vertrouwen in dat de waarde van de nieuwe dienst zich in de praktijk gaat uitwijzen.

Natuurlijk hoop ik dat uw inzet niet al te vaak nodig is.

Maar wanneer het moment daar is, is het goed om te weten dat dat *u* klaar staat. Het is goed om te weten dat de DSI er is.

Ik wens alle medewerkers van de DSI heel veel succes.